

Бирманска котка

Обозначение: SBI

Група: полудългокосместа

Категория: основна

Произход: Франция

Подходяща: за всички семейства

Бирманската котка е една от най-красивите и загадъчни породи. Предците на тази разкошна котка са живеели в бирманските храмове и са се смятали за свещени животни. Според легендите в древността бирманските котки не веднъж са спасявали храмове от пожари и са предупреждавали обитателите им за нападение.

Алтернативното наименование на породата е **Свещена Бирма**. Бирманската котка е не само красива, но и много спокойна и приятна, което я прави предпочитана за домашен любимец. Бирманската котка е кротка, когато седи в скута ви, и игрива, когато усети, че сте в настроение да поиграете с нея.

История на породата:

Няма никакви сведения за породата в по-древни времена. Днешната ѝ история започва в края на 19 век в удивителна хармония с легендата за произхода на котката свещена бирма. През 1885 г. в една от многобройните войни между Бирма и Сиам е атакуван един от храмовете на Бирма. Майор Гордън Ръсел - офицер от британската армия, служещ в Бирма – помага на монасите да организират защитата на храма и да отблъснат нападателите. Помага му френският изследовател Огюст Павие. Като жест на благодарност монасите им подаряват двойка свещени котки от храма. За нещастие по време на презокеанското пътуване към Европа котаракът умира, но бременната женска оцелява и ражда във Франция.

Има, обаче, и други версии – според една от тях свещената котка от Бирма се е появила във Франция през 1924 или 1925 г. в резултат на случайно (или на много успешно планирано) кръстосване на сиамска и персийска котка. Що се отнася до белите „ръкавици“, то никой няма ни най-малка представа как са се появили. Развъдчиците на породата са склонни да вярват, че първият от известните селекционери на бирманската котка Марсел Кревию е отнесъл в гроба тайната за появата им. Независимо от начина, по който са се появили белите „ръкавици“ на бирманската котка, без съмнение това е един от нейните уникални признаци, допринесли изключително много за популярността ѝ. През 1925 г. бирманската котка прави своя официален дебют на изложба за котки във Франция.

Втората световна война нанася много тежък удар върху развъждането на бирманската котка (свещена бирма). Според някои данни са били останали само двадесетина котки, според други – само една двойка. Възраждането на породата започнало с внимателен ауткросинг и с предпазливото вливане на кръв от персийски котки. През 1950 г. за да се избегне объркването с породата бурмила (чието име е друга транскрипция на името на Бирма), бирманската котка получава новото си име **свещена**

бирма като да печели нови почитатели вече и извън Франция. На английски език породата носи името Birman от френското име на Бирма Birmanie. В началото на 60-те години породата прави своя дебют на английска земя когато г-жа Илзи Фишър внася първата двойка котки. А през 1967 г. популярността на котките свещена бирма пресича Атлантика и те са признати като порода от **Cat Fanciers' Association в САЩ.**

Външен вид:

Силни , пропорционално сложени животни. Мъжките екземпляри на породата бирманска котка достигат до 6, а понякога - до 8 килограма, женските - до 4-5 килограма. Тялото е средно по размер, леко издължено.

Глава:

Широка, достатъчно кръгла. Черех достатъчно закръглен леко изпъкнало чело. Широка кръгла муцунка, добре развита. Нос „римски“, средна дължина, с ясно очертан преход от челото до муцунката, здрава и силна брадичка.

Очи:

Големи, почти кръгли, широко поставени. Цвят – варира от слетло син до тъмно син /за предпочитане тъчен/.

Уши:

Среден размер, със заоблени краища, умерено или широко поставени, леко наклонени напред.

Шия :

Среден размер или къса, широка, мускулиста.

Тяло:

Средно по размер , леко издължено, с добре развита мускулатура.

Крайници:

Средна дължина , силни и мускулисти, едър кокал.

Лапи:

Широки, силни, кръгла форма, наличие на много козина между пръсти.

Опашка:

Опашката бирманската котка има тъмни петна като сиамската котка , средна дължина с гъста и пухкава козина.

Козина:

Дълга и доста фина, но не толкова дълга и гъста , като при персийските.

Окрас:

Характерни различни варианти на пойнтови окрас – тъмно кафяв, шоколадов, сиво-син, лилав. Върху муцуната, ушите, краката и опашката бирманската котка има тъмни петна като сиамската котка. Петната трябва да са еднакви на цвят и да контрастират със светлата козина на тялото, която трябва да е светлобежова на цвят. Козината на корема е чисто бяла. Котенцата от породата **бирманска котка** се раждат чисто бели. Едва след шестия месец се появява характерното оцветяване.

Недостатъци:

Били или цветни петна върху гърдите и корема, глава наподобяваща на сиамска или персийска порода.

Дисквалификация на изложба:

Отсъствие на бели чорапки по краката, наличие на възли по опашката

Дисквалификация отнасяща се за всички породи:

Ампутирани /извадени/ нокти , крипторхизъм, глухота, костни деформации.

Грижи за бирманска котка

Независимо от факта, че козината на свещената бирма е доста дълга и фина, тя никога не се сплъстява. Грижите, които трябва да полагате за поддържката на козината ѝ, са минимални – достатъчно е разчесване веднъж или два пъти седмично като е за предпочитане да използвате четка е естествен косъм.

Бирманската котка е непретенциозна и с умерен апетит. Радва се на добро здраве и е устойчива на всякакви заболявания, а котките от породата са прекрасни майки.

Бирманската котка има нужда от присъствието на стопанина си, но дори когато няма никой въщи, представителите на тази порода могат да намерят какво да правят и се чувстват добре и сами. Бирманската котка е спокойно животно, което е със спокоен характер и рядко досажда с мяучене. Бирманската котка е миролюбива и търпелива. Ако нещо не ѝ хареса, тя просто се отдалечава от дразнителя си.

Бирманската котка е перфектна за хора, които имат и други домашни любимци. Тези котки не са конфликтни и лесно се разбират с други котки и с кучета. Бирманската котка е подходяща за семейства с деца, защото им помагат да се справят със стреса от училището.

Въпреки дългата си козина бирманската котка няма нужда от особено големи грижи. Достатъчно е да бъде разресвана два пъти седмично, за да има гъста и красива козина. Бирманската котка обича да седи на топло и на практика е невъзможно да живее на улицата, защото студът не ѝ понася. За нея перфектната температура в помещението е 22 градуса.

Бирманската котка трябва да се пази и от прегряване. Ако в помещението е студено, бирманската котка ще е принудена да пропълзи по одеялото ви, за да се стопли и да може да заспи. Понякога бирманската котка мяучи много, но това обикновено е предизвикано от нещо, което иска да каже на стопанина си, затова е добре да разберете какво точно има предвид котката от тази порода, ако не спира да мяучи дълго.

Хранене на бирманска котка:

Бирманската котка има перфектен самоконтрол по отношение на храненето. Тя не е склонна към преяждане и към затлъстяване и винаги яде само толкова, колкото е необходимо, за да функционира организъмът ѝ пълноценно.

Заболявания на Бирманска котка

Бирманската котка е много здрава и не е податлива на генетично обусловени заболявания. Както повечето представители на дългокосместите породи бирманската котка може да страда от хипертрофична кардиомиопатия - болест на сърцето, която може да доведе до фатални последици.

Селекция:

Допустимо чифтосване: няма , само Бирманска

Породи , създадени с участие на Бирманска котка: засега не са установени.